

۸۴ - موسیقی

و نیز در کتاب اقدس قوله تعالی: إِنَّا حَلَّلْنَا اصْغَاءَ الْأَصْوَاتِ وَ النَّعْمَاتِ أَيَّاكُمْ أَنْ يُخْرِجُكُمْ الْأَصْغَاءُ عَنْ شَأْنِ الْأَدَبِ وَ الْوَقَارِ إِفْرَحُوا بِفِرْحِ اسْمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ تَوَلَّيْتُمُ الْإِفْنِدَةَ وَ انْجَذِبْتُمْ عَقُولُ الْمُقَرَّبِينَ إِنَّا جَعَلْنَاهُ مَرْقَاةً لِعُرُوجِ الْأَرْوَاحِ لَا تَجْعَلُوهُ جَنَاحَ النَّفْسِ وَ الْهَوَىٰ إِنِّي أَعُوذُ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْجَاهِلِينَ .

و از حضرت عبدالبهاء خطاب به میرزا عبدالله خان معلّم موسیقی در طهران قوله العزیز :

هو الابهی

ای عبد بهاء موسیقی از علوم ممدوحه در درگاه کبریا است باید در جوامع کبری و صوامع عظمی با بدع نغمات ترتیل آیات نمائی و چنان آهنگی از مشرق الاذکار بلند کنی که ملاً اعلیٰ به اهتزاز آید ملاحظه کن که نظر باین جهت فن موسیقی چقدر ممدوح و مقبول است اگر توانی الحان و انغام و ایقاع و مقامات روحانی بکار بر موسیقی ناسوتی را تطبیق بر ترتیل لاهوتی کن آن وقت ملاحظه فرمائی چقدر تأثیر دارد و چه روح و حیات رحمانی بخشد نغمه و آهنگی بلند کن که بلبلان اسرار را سرمست و بی‌قرار نمائی و علیک التحیة و الثناء .

و قوله المحبوب :

هو الله

ای باربد الهی هر چند سلف در فن موسیقی مهارتی نمودند و الحانی بدیع بسرودند شهیر آفاق گشتند و سرور عشاق ابیات عاشقانه به الحان بیات بنواختند و در انجمن عالم نوائی بلند نمودند در صحرای فراق به آهنگ حجاز ولوله در عراق انداختند نغمه الهی را تأثیری دیگر و آهنگ آسمانی را جذب و ولهی دیگر در این عصر طیور انس در حدائق قدس باید آواز شهنازی بلند کنند که مرغان چمن را بوجد و پرواز آرند درین جشن الهی و بزم ربّانی چنان عود و رودی بسرود آرند و چنگ و چغانه بنوازند که شرق و غرب را سرور و شادمانی دهند و حبور و کامرانی بخشند حال تو آهنگ آن چنگ بلند کن و سرود آن عود بزنی که باربد را جان به کالبد دهی و رودکی را آسودگی بخشی فاریاب بی‌تاب کنی و ابن سینا را بسینای الهی دلالت نمائی و علیک التحیة و الثناء .